

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY HÍRLEVÉL

2011. szeptember XIV. évf. 3. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!” **K. I.**

A tartalomról

- Tanévkezdésre 1. old.
- **Az Alapítvány rendezvényeiről**
- Lelki nap (folyt.) 2. old.
- „Főzzünk együtt!”; A ruhavásárról 2-3. old.
- **Táborbeszámoló** 4-5-6-7. old.
- **Hit és erkölcs rovat**
- Kaszap István díszpolgár 7. old.
- **Kulturális rovat** 7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

Tanévkezdésre

Megkezdődött a tanév, immár a 21. a *Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban* is. A kerület legfiatalabb iskolája vagyunk, egyidősek az ún. rendszerváltással. Sokan felteszik a kérdést, milyen az egyházi iskola, mitől más, mint a többi? Nálunk mindig szentmisével kezdődik az első tanítási nap, az úgy nevezett *Veni sancte*-val. Öröm volt nézni a kis elsősöket, ahogy tágra nyílt szemmel figyelték Tamás atyát. Csodálatos élmény a kisgyerekek közös imája, nem kevésbé megható a gimnazisták áhítata.

Ugyanígy a mindennapok része a közös imádság, az iskolamise, a zárándoklatok, lelkigyakorlatok. Mindezt a felületes külső szemlélő persze nem tudja.

Úgy érezzük, nagy az elvárás az iskolával szemben. Sokan azt gondolják, hogy ide csak „szárnyas angyalkák” járnak, járhatnak. Pedig a mi diákjaink is hús-vér gyerekek, a XXI. század fiataljai, de ez így is van jól. Mi nevelhetjük, formálhatjuk őket a szüleikkel együtt, alakíthatjuk értékrendjüket. A nevelő munka nem azonnal terem látványos gyümölcsö-

ket. Sokszor évek múlva tapasztaljuk, hogy érdemes volt küzdeni, mind szülőként, mind pedagógusként.

Biztató és optimizmusra ad okot, hogy a 20 év alatt folyamatosan fejlődtünk, az idén is több, mint 500 tanuló kezdte meg a tanévet 7 évestől a 18 évesig.

Hála azoknak a szülőknek, akik vállalják a keresztény értékrendet, a nevelést és erkölcsi példát mutatnak, amikor a katolikus iskolát választják a sokszor többet, modernebbet, divatosabbat nyújtó vagy csak ígérő iskola helyett.

Néha szomorúan tapasztaljuk, hogy templomba járó, hívő szülők sem az egyházi iskolát választják.

Nem lehet oktatni anélkül, hogy a pedagógus és az iskola ne nevelne. A tudás igaz és helyes világnézet nélkül veszedelmes. A tanuláshoz szükséges a szeretetteljes és bölcs nevelés is. A katolikus iskola hivatása, hogy a legteljesebb egységben oktassa és nevelje az embert. Nem választható el egymástól az ismeretek közlése, vagyis a tanítás és az emberi magatartás formálása, vagyis a nevelés.

A felnövekvő ember számára a hit ismerete, a hit világa, a hívő élet magatartásformái szervesen illeszkednek egyéniségének alakulásába, fejlődésébe.

Horváthné Vincze Judit

a Pál Apostol Általános Iskola és Gimnázium igazgatója

Az Alapítvány rendezvényeiről

Jelenlét vesztésben élünk: mit tehetünk ellene?

/Lelki nap folyt./

Kissé elhúzódott legutóbbi lelki napunkkal kapcsolatos beszámolókról készült sorozatunk. Mentségünkre szolgáljon, hogy *Varga László* kaposvári plébános atya előadása olyan mély gondolatokat, felismerést és tapasztalatot közvetített, melyeket szinte lehetetlen rövidítve összefoglalni anélkül, hogy ne maradjon ki belőle valami nagyon fontos.

Így aztán megpróbáltuk részletesen visszaadni mindazt, amit hallottunk és amit nem szeretnénk soha elfelejteni.

Nevezetesen azt, hogy mi mindenre van szükségünk ahhoz, hogy rendszeresen gyakorolhassuk a szentségimádást. Eddig szóltunk a következő elengedhetetlen feltételekről: odaadó, teljes figyelem; Jézus utáni vágy ébresztgetése szívünkben; időre/ a szeretet időben mérhető/; csendre: Isten a szív csendjében beszél; végül, amit utóljára hagyunk, mert talán ez a legnehezebben megvalósítható: jelenlétre.

A jelenlét kétoldalú. Az egyikhez nagyon nagy, erős, élő hit kell: hinni, hogy Isten jelenléte a világban - és bennünk - állandó. Akár hisszük, akár nem. A másik fajta jelenlét ennél is nehezebb: hogy mi magunk jelen legyünk.

Varga László atya rossz tapasztalatairól is beszélt, olyanokról, melyekben mindannyian érintve vagyunk.

„Állandó jelenlét-vesztésben élünk: vagy a múlt törmelékeiben kutatunk vagy a jövő képeit rajzolgatjuk magunk elé. És ez így van, akár beszélgetünk, akár imádkozunk.”

Újra kell tanulnunk, mert elfelejtettük, mit jelent találkozásainkban jelen lenni.

Mit tehetünk ez ellen? Akarni, hinni, kérni, próbálkozni, reménykedni a jelenlétünkben. Jézus erre vár, ezt szeretné!

Vágó Mária

„Főzünk együtt!”

Ezt a címet adtuk annak a kezdeményezésnek, ill. pályázatunknak, ami akkor indult, amikor körvonalazódott a 2011. évi költségvetésünk. Nyilvánvalóvá vált, hogy családtámogatási tevékenységünk - forrás hiányában - az évekig gyakorolt rendszerben nem folytatható. Éppen ezért elsősorban azokat a fiatal anyukákat szólítottuk meg először, akik gyermekeket nevelnek - sajnálatos módon - gyakran egyedül. A cél az volt, hogy takarékosan, okosan, természetes alapanyagokból finom ételek elkészítését mutassuk be, házas körülmények között.

Mi városgazdálkodói, gyógyszerészi, bank alkalmazotti múlttal a hátunk mögött nem „csodabogarak” megfőzésére vállalkoztunk, hanem kipróbált, egyszerű ételek kerültek az asztalra, aminek elkészítése egy kis akaratot, odafigyelést, igényel csupán, no meg egy kis szeretetet a szívünkben azok iránt, akiknek készítjük. Ha ezekből a „fűszerekből” hiányozni fog valami, az étel sótlan lesz vagy ehetetlen!

Nem titkolt szándékunk volt a főzőcske tanfolyam beindításával a közösség építés, hiszen együtt minden könnyebb.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik jó szándékkal és önkéntes munkával segítették próbálkozásunkat. Külön hálával tartozunk plébános atyánknak a Rákosligeti Római Katolikus Egyházközség közösségi házának használatáért, a XVII. ker. Önkormányzat, valamint a Fővárosi Önkormányzat Esélyegyenlőségi Bizottságának támogatásáért, hangsúlyozom, ami nélkül ez a program nem valósulhatott volna meg.

Ami emberi erőnkől teltett megtettük, de tudjuk, hogy minden tanfolyam annyit ér, amennyit az ott hallottakból, látottakból hasznosítani tudnak a résztvevők!

Tompa Attiláné

*a kuratórium
elnöke*

FŐZŐ- FOGLALKOZÁSAINK

Következő lapszámainkban közre adjuk a főzőtanfolyamunkon elkészített ételek receptjeit

Tojásos kukorica leves

Hozzávalók:

1 liter csirkehúsleves (leveskockából is lehet)

30 dkg morzsolt kukorica

4 tojás felverve

2 evőkanál kukoricaliszt

1 csokor újhagyma vagy snidling

pár csepp szezámolaj vagy 1 kanál szezámag

pár csepp chiliolaj vagy késhegynyi chilipor

2 evőkanál fehér ecet

só, fehér bors

A levesbe beletesszük a kukoricát és a kevés hideg vízzel elkevert kukoricadarával besűrítjük. A lazán felvert tojásokat a forrásban lévő leveshez adjuk, ecettel, sóval, borssal fűszerezzük. Tálaláskor apróra vágott újhagymát vagy snidlinget, pár csepp szezámolajat/szezámagot és chiliolajat/chiliport keverünk hozzá.

Cukkinis tészta

Hozzávalók:

1 közepes fej vöröshagyma

2 gerezd fokhagyma

1 közepes cukkini

2 dl tejföl

10 dkg sajt (Karaván)

só, bors, 30 dkg tészta (spagetti vagy csőtészta)

Kevés olajon meg kell dinsztelni a hagymát, fokhagymát, cukkinit, amiket előzőleg felaprítottunk.

Közben ki kell főzni a tésztát, majd összekeverni a megdinsztelt hagymával, fokhagymával, cukkinivel és 2dl tejjel.

A tetejére karaván sajtot kell reszelni.

Jó étvágyat!

Néhány szó a ruhavásárról

A nyár elején ismét jelentős támogatást kaptunk az osztrák Stockerau egyházközségének Karitás szervezetétől, így indokoltnak látszott egy nyári vásár megszervezése.

Nagyobb érdeklődésre számítottunk a nem kimondottan családbarát gazdasági körülmények között, de azzal a munkássággal kell beérni, ami adódik.

Vagy talán már a ruhaadomány nem számít támogatásnak?

Visszagondolok a vásár előkészületi munkálataira, már csak azért is, mert egy jókedvű, kellemes társaságban lehattunk, akik évről évre önkéntes munkájukkal segítik alapítványunk programjait. Isten áldása kísérje életük minden napját!

Hálásan köszönjük annak a törzs látogató körnek az érdeklődését és adományát, akik télen-nyáron felkeresik akcióinkat, illetve szeretettel várjuk vissza azokat, akik most találtak nálunk kedvükre való darabokat először.

A ruha adomány egy kerületi vállalkozó jóvoltából jut el hozzánk, aki minden alkalommal vállalja családjával együtt ezt a fontos feladatot.

A rákoskeresztúri „Tiptop”-os Norbi már készül a legközelebbi fuvarra, mi pedig október közepe táján ismét várunk minden régi és új érdeklődőt!

A Kaszap István Alapítvány kuratóriuma

Élménybeszámoló a Kaszap István Alapítvány által támogatott nyári táborokról

Erdei tábor Tápiógyörgyén, július 4-től

A tavalyi tanévben egy számunkra ismeretlen tájra mentünk táborozni, *Murányiné Mező Ildikó* vezetésével, Tápiógyörgyre. Nagyon jól éreztük magunkat a falusi életben. A sok látnivaló miatt ezen a nyáron ismét erre a szép helyre szervezték Ildi néniék a tábort. 2011. július 4-én reggel hátizsákokkal felpakolva, jókedvűen indultunk „Mucus” nevű autóbusszunkkal a jászberényi Állatkertbe, majd délután tovább Tápiógyörgyre, ahova ismerősként érkezünk. A kisházak igazán hangulatosak és családiasak voltak. Az ételek akár csak otthon, finomak és illatosak. Ez a tábor programokban gazdag. A programok nagyon élvezetesek és izgalmasak. Visszatértünk olyan helyekre, ahol tavaly is jártunk (Juhász és Bene méhészet, falusi porta, kenyérlángos sütés, Tájház, Falumúzeum, Bibic tanösvény). Az idén alkalmunk volt új látnivalókat is megtekinteni (Pokol-tanya, lovas kocsiszás, Gólya-élménypark). A tábor területén is sokat játszottunk pl.: számháború, pancsolás a 30 fokos vízben, kézműveskedés, táborűz-éneklés). Az idén bővült a létszám a táborban, negyvenen voltunk.

Reméljük jövőre is jöhetünk, hasonló élményekben lesz részünk, és esetleg többen is leszünk.

Köszönjük mindezt kísérő tanárainknak: *Ildi* néninek, *Jolika* néninek, *Eszter* néninek és buszvezetőnknek, *Kovács Gergőnek*.

Orha Fanni Judit 4. a. oszt. tanuló
Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium

Idén is jártunk Ernstbrunnban!

Ernstbrunn

Most már egyre többen tudják a kerületben merre is kell keresni Ernstbrunn települést. A városka – bár az ottaniak csak falunak nevezik – Alsó- Ausztriában található, kb. 30 km-re Bécsből. Igazi osztrák kisváros. Nem is ezért érdekes több diákunk számára, hanem azért, mert idén júliusban is ott tölthetett 17, a kerületben élő ill. itt tanuló gyermek néhány szép napot. A legtöbben a Pál Apostol Katolikus Általános iskola és Gimnázium tanulói voltak, de képviseltette magát 1-1 gyermekkel a Diadal úti Általános Iskola és a budapesti Piarista Gimnázium is. A tábort a bécsi Jézus Szíve Nővérek rendje szervezte, elsősorban osztrák gyerekek számára, de idén is felajánlották számunkra a lehetőséget, így mi is küldhettünk ki diákokat. A felajánlásnak nagyon örültünk, és május közepére összeállt a kis csapat, amely kiutazhatott a táborba. A nővérek 12-13 éves gyerekeket várnak, akik valamelyest már értenek németül, így boldogulni tudnak felnőtt kísérő nélkül is. A tábor érdekessége ugyanis az, hogy mellett, hogy keresztény-katolikus szellemiségben tölthetik idejüket a gyerekek, magyar tanár nincs velük, így sokszor magukra vannak utalva, kénytelenek mozgósítani nyelvi ismereteiket. Többen már tavaly is jártak Ernstbrunnban, ők már bátrabban használták a német nyelvet.

A gyerekek többsége egy hétig maradt, de néhányan éltek a lehetőséggel, és 10 napot töltöttek a táborban. Jártak a közeli vadsparkban, utazhattak a közkedvelt „hajtánnyal”, csúszdázhattak a mistelbacheri strandon. A magyar gyerekekkel minden délelőtt külön némettanár foglalkozott. A nővérek nagyon szép gyakorló füzetet készítettek elő nekik, amelyet ők a hét során szorgalmasan töltöttek.

A szülők és a gyermekek nevében szeretném megköszönni A Kaszap István Alapítvány anyagi támogatását, mellyel az utazás költségeihez hozzájárult.

Ács Béláné

Igazgató-helyettes

Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium

Idén is jártunk Ernstbrunnban!

Budapestről Erstbrunn felé vettük utunkat. Gyönyörű búza- és napraforgótáblák mellett mentünk, amikor megláttuk Ernstbrunn házait.

A táborban két kedves nővér fogadott, akik bevezettek az ebédlőbe ebédelni. A nap többi részét a tábor megismerésével töltöttük. Másnap reggeli után elmentünk egy másik faluba, a strandra. Nagyon szép strand volt, ahol lehetett vízicsúzázni. Délután elkezdődött az első német óránk, amit egy bécsi professzor tartott. Először bemutatkoztunk neki, majd játszottunk. A szobánkban az osztálytársammal, és két osztrák gyerekekkel aludtunk. Másnap a magyar segítő elvitt minket a városba körülnézni, és vásárolni is volt időnk. Délután szabad program volt. Lehetett gokardozni, úszni, focizni, pingpongozni, csocsózni és kézműveskedni. Német órán feladatlapokat írtunk, és szavakat tanultunk. A szobánkban esteként nagyon jól elvöltünk a két osztrák fiúval. Elmentünk a vadasparkba, ami az egyik legjobb program volt. Szabadon voltak a kecskék, és megették az összes almánkat. Voltak ott madarak, disznók, bikák. A farkasokat épp etetés közben láttuk, az őzek egy nagy sziklás réten voltak, bemehettünk hozzájuk, és megsimogathattuk ezeket a kedves állatokat. A nap végén vissza kellett mennünk a faluba. Másnap délután a vasúti síneken gördülő hajtányról néztük a tájat. A hajtány egy négykerekű jármű, amelyet lábbal kell tekerni. Mindegyikbe 4 gyerek ülhetett. Az út változatos volt, mivel volt, ahol lejtő volt, de volt, ahol dombon kellett felmenni. A cél egy pihenő, ahol megfordították a hajtányt, és indultunk vissza. Amikor megérkeztünk, nagyon melegünk volt, ezért elvittek fagyizni, utána meg vissza a táborba. Volt medencés buli is, amikor együtt fürödtünk a fáklyával kivilágított medencében. A táborban nagyon finom ételeket ettünk, olyat is, amit itthon nem ismerem. Az utolsó nap már összepakoltam a szobában, és (a bepakolás előtt) még egy utolsót gokardoztunk, majd elindultunk haza.

Remélem, jövőre is elmehet, mert nagyon jól éreztem magam!

Terjék Levente Zoltán

A Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium 7/1. oszt. tanulója

Balatoni nyár

A Kaszap István Alapítvány által támogatott nyári táborunkat ebben az évben is a Balaton mellett, Káptalanfüreden rendeztük meg. A többségében „laborzos” diákokat július 18-25. között várta a már megszokott környezet, a XVII. kerületi Önkormányzat táborhelyén. Az 52 gyermek 4 felnőtt kísérelével vágott bele a nagy kalandba. Bár az időjárás nem fogadott a kegyeibe bennünket, az érdekes játékok, a szórakoztató vetélkedők, az izgalmas versengések derűssé varázsoltak minden percet.

Az első két verőfényes nap még a vízpartra csalogatott minket. A gyerekek a vízben hűsöltek, a homokos röplabda pályán vagy a hullámok között ugrándoztak. Később sajnos az idő változékonyra fordult, de legalább a sportjátékokban nem izzadtunk meg annyira. Az eső mindennapos vendégünk lett, hol hatalmas vihar, hol csendes szitálás formájában, és a levegő is lehűlt. A tervezett programokat ehhez kellett alakítanunk.

Hadat üzentünk hát a rossz időnek, hiszen sok megvalósításra váró tervünk volt. A mindennapi tevékenységet szoros időkeretbe helyeztük, hogy minél több és gazdagabb élményhez juttassuk a gyerekeket. A reggelek tornával kezdődtek, és körletrendezéssel folytatódtak. Ezután következtek a játékos foglalkozások, melyeket csak az étkezések szakítottak meg rövid időre. A jóízű reggelik energiával töltöttek fel, az ebéd és a vacsora meleg étellel, az uzsonna friss gyümölcs-csel várta az éhes bendőket.

A táborlakókat rajokba osztottuk, minden csapatban vegyes korosztályú gyerekek voltak, akik rajvezetőjük irányításával vettek részt a különböző versenyekben. Megrendeztük a „Miből lesz a lekvár?” játékot, számháború, felfedező portya, tréfás-, szellemi- és ügyességi vetélkedő színesítette a programot. A tábori olimpián foci-, kidoós- és röplabda bajnokság zajlott, a gyerekek futásban, kötélhúzásban, szkanderben döntötték el, ki a gyorsabb, ill. az erősebb. Forgószínpad-szerűen új játékokat tanultak, az ország-város vetélkedőben és a meseírásban pedig szókincsüket tették próbára. Az akadályverseny állomásai a táboron kívül várták izgalmas feladatokkal a csapatokat.

Minden nap volt „Ki nyer ma?”, melynek kérdéseit a tanító nénik állították össze, a válaszoló gyerekeket pedig a szerencse sorsolta ki. A gondolkodtató fejtörők sokszor a nagyobbak tudását is komoly kihívás elé állították. Ezen kívül még számos játék adott lehetőséget az egyéni versengésre. A „Leg-leg-leg”-ben furcsa és tréfás rekordok születtek, a jelmezversenyen ötletes és szellemes maskarákat készítettek, a szépségversenyre pedig legbájosabb arcukat varázsolták elének. Nagy tetszésnek örvendett a „pillangóvadászat”, de még nagyobb sikere volt a „Casino” játéknak, melyben zsetonokat gyűjtögettek, ezeket később csokoládéra, cukorkára válthatták be.

Szabadidőben az ügyes kezű gyerekek a tanító nénik segítségével papírszobrokat készítettek. A térbeli origami techné

kájával apró kezek hajtogatták és formázták a lapokat. A legtürelemesebbek munkája nyomán gyönyörű hattyúk születtek.

A sötétedéssel sosem ért véget a nap. Kétszer is volt Disco, kicsik és nagyok együtt ropták a táncot a remek ritmusra. Persze a jó hangulat a takarodó után is megmaradt, a faházakból kiszűrődő vidám kacajok sejtették, hogy a bulinak még koránt sincs vége. A másnap nehezen ébredők egyetlen vigasza a délutáni csendes pihenő volt, ahol kedvükre sziesztázhattak. Sajnos a táborüzet elmosta az eső, de a tábori dalokat nem. Közösen énekeltük az ismert dallamokat, és új énekeket is tanultunk. Produkciónkat az egyik diák gitár kísérete tette teljessé. A zenei kultúrát kiegészítettük egy színházi élménnyel. A Szegedi Miniszínház minden évben ellátogat táborunkba. Fellépésük már hagyománynak számít, a gyerekek most is kíváncsian várták az előadást. Az utazó színház Don Quijote kalandjait játszotta el egy vidám, zenés komédiában.

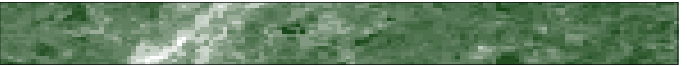
Gyorsan teltek a napok, a színes programok alatt röpillt az idő. Eljött a búcsú ideje. Minden gyerek sajnálta, hogy véget ért a tábor. A kellemesen eltöltött vakáció igazi közösséget teremtett, a tartalmas szórakozás mellett remek kikapcsolódást nyújtott valamennyiünknek. Részesévé váltunk egy vidám játéknak, melyre elhatározásunk szerint jövőre is benevezünk. Reméljük, sikerrel!

Szakály Ferenc

Csaba Vezér Cserkészcsapat 2011. nyári vándortábor

Svédországban, Rinkabyban idén nyáron 39.000 14-18 év közötti cserkész gyűlt össze. Ennek a találkozónak a meglátogatása volt csapatunk célja, kiegészítve egy rövid skandináv körutazással. Csapatunk történetében egyedülálló, és a Magyar Cserkészszövetség történetében is ritka, hogy egy csapat önérejből, valamint külső támogatás bevonásával részt vehet egy ilyen nagyszabású nemzetközi cserkészmozduláson. Erre a négyévenként megrendezendő találkozóra nagyon kevesen jutnak ki. Csapatunkban egy éves felkészítő folyamat során sajátítottuk el, és fejlesztettük azokat a készségeket, kaptuk meg azokat az ismereteket, amelyek

segítségével gond nélkül teljesíthettük a ránk váró kihívásokat.

Anyagi és erkölcsi támogatás nélkül azonban a sok munka, lelkesedés és a szervezők áldozata ellenére sem érthettük volna el céljainkat: nem tölthettük volna el ezt a csodálatos tizenegy napot, valamint nem lehettünk volna ott a 150 ország résztvevői között a dzsemborin, hogy aztán megannyi élménnyel, tapasztalattal és tudással gazdagodva térjünk haza.

Köszönjük, hogy támogatásukkal hozzájárultak a 22. Cserkész Világtalálkozón való részvételünkhöz, és ezáltal személyes fejlődésünkön túl segítettek abban, hogy csapatunk megismerkedjen a világ fiataljain keresztül számos nemzettel és kultúrával.

Illésné Bagi Mária

Táborparancsnok

812. sz. Cserkészcsapat parancsnok-helyettese

**Ifjúsági
Világtalálkozó
Madrid 2011**
AUGUSZTUS 16-21.

Beszámoló a 2011. évi madridi Ifjúsági Világtalálkozóról

Azon szerencsések közé tartozom, akiknek sikerült elutazniuk a 2011-es madridi Ifjúsági Világtalálkozóra, nem kis részben a *Kaszap István Alapítvány* támogatásának segítségével, amelyet ezúton is még egyszer megköszönök.

Augusztus 8-án indultunk Spanyolországba, ahol először egy előtalálkozón vettünk részt, amely szerdától hétfőig tartott, és amely tulajdonképpen egy nagy lelki gyakorlat és nemzetközi fesztivál volt együttesen. Madridba augusztus 15-én mentünk. Kedden volt a nyitószentmise a Cibeles téren, amelyet Madrid érseke tartott. A következő három nap a katekézések napja volt. A magyarok számára két plébánia volt biztosítva, ahol az előadásokat *Bíró László* tábori, *Böcskei László* nagyváradai és *Kocsis Fülöp* hajdúdorogi püspökök tartották, ezeket mindhárom esetben szentmise követte. Csütörtökön a Cibeles téren volt a pápa fogadása és a szentatya is köszöntötte a fiatalokat. Pénteken egy nagyszabású keresztút volt. Augusztus 20-án volt egy magyar szentmise, ahol államalapító királyunkra, *Szent Istvánra* emlékeztünk. Ezután mentünk a Ciatro Vientos repülőtérre, ahol hatalmas színpad volt föllálítva, és ahol a záró programok voltak. Este szentségimádás és virrasztás volt a szentatyával közösen, amit azonban félbeszakította egy hatalmas szélvihar. Szerencsére senki sem sérült meg komolyan, a program pedig folytatódott. Az egész éjszakát a repülőtéren töltöttük, majd másnap reggel került

sor a záró misére, amelyen két millióan vettünk részt, és hallgattuk *Benedek* pápa tanítását.

Jellemző volt a találkozó hangulatára, hogy a tömegközlekedési eszközökön, a köztereken sokan énekeltek vagy a pápát éltették, mindenki közvetlen és kedves volt, veszekedésnek, idegeskedésnek nyoma sem volt. Bárkivel szóba lehetett állni és elbeszélgetni vele,

akár a világ túlsó feléről érkezővel is. Nem szegték kedvüket azok a maroknyi ellentűntő csoportok sem, akik rendkívül provokatívak voltak. Szerencsére senki nem ült fel a provokációnak.

Azt hiszem ez a találkozó híven megmutatta az egyház kulturális sokszínűségét, de az egységet is, amely a közös hitben mutatkozott meg. A mai világ sugallata szerint nincs szükség Istenre, az ilyen találkozó viszont kiváló alkalom a tanúságtételre Isten és az egyház mellett. A fiatalok tanúságtétele pedig szükséges az egyház jövője szempontjából.

Zichy Ferenc

Hit és erkölcs rovat

Székesfehérvári díszpolgári címet kapott Kaszap István

Székesfehérvár Önkormányzata posztumusz díszpolgári címet adományozott *Kaszap Istvánnak*.

Augusztus 19-én Szent István napjához kötődő ünnepi rendezvényt és közgyűlést tartott Székesfehérvár Megyei Jogú Város képviselőtestülete, mely a Nemzeti Emlékhelyen kezdődött, majd a Szent István téren folytatódott.

A Székesfehérvár Önkormányzata által odaitélt kitüntetésüket a polgármesteri köszöntő után adták át.

Székesfehérvár posztumusz díszpolgára díjat kapott tiszteletreméltó *Kaszap István*, akinek sírja a székesfehérvári Prohászka-emléktemplom kertjében található, és akinek boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

A díjat *Spányi Antal* megyéspüspök vette át.

/Magyar Kurír/

Kulturális rovat

Hárs Ernő

Vége a vakációnak

Kopog már a barna dió,
véget ért a vakáció.

Vidám ruhák, fénylő szemek,
gyülekező gyereksereg.

Mint a fecskék messze délre,
készülnek az új tanévre.

Villanydrótjuk iskolapad,
kedvük alatt majd leszakad.

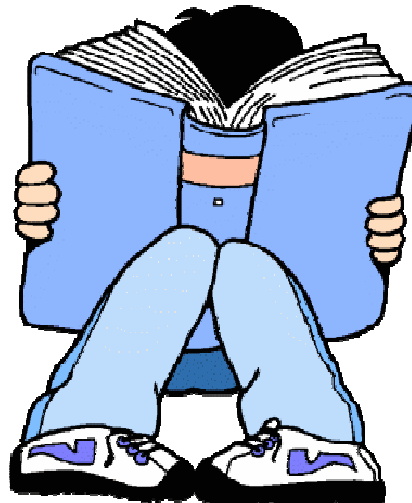
Fiú, leány cseveg, csipog,
csupa emlék, csupa titok.

Patak vize, erdő csöndje
zsong szavukkal körbe-körbe.

Hozzá annyi napfény vakít,
elég lesz az új tavaszig,

hogy se szél, se fagyos utak
ne lopják el mosolyukat,

s mindegyikük bátran szálljon
át a betű-óceánon.

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákok. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiés odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért *engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének*. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő ima-meghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő ima-meghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Alapítványi hírek

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját a **Kaszap István Alapítvány javára tartandó JÓTÉKONYSÁGI HANGVERSENYRE,**

amely **2011. szept. 24-én 17 óra 30 perckor** kezdődik a **RÁKOSSLIGETI MAGYAROK NAGYASSZONYA**

PLÉBÁNIATEMPLOM-ban

(Bp., XVII. Hősök tere)

MŰSORON:

Saint Saëns: Ave Maria

J. S. Bach: d-moll Preludium

Mozart: c-moll Mise - Domine Deus

Eszterházy Pál: Harmonia coelestis

31. Veni, o Sancte Spiritus

24. Jesus hortum ingreditur

14. Infinitae largitor

J. J. Froberger: Ricercar

Cesar Franck: Az őrangyal

Liszt Ferenc: Consolation

Verdi: Requiem - Recordare

Webber: Requiem - Pie Jesu

Pergolesi: Stabat Mater: Fac ut ardeat cor meum

Közreműködnek:

Baánné Perlaki Ágnes és Demetrovics Eszter

a Nemzeti Énekkar énekművészei

organál: Bolyosné Pethő Ildikó

A belépés díjtalan, adományaitaköszönettel fogadják az Alapítvány által támogatott rászoruló családok!

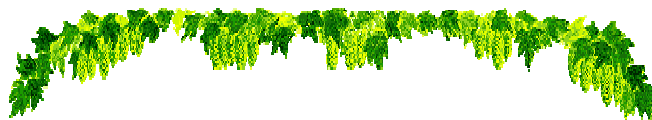

Ruhavásár

Október közepén ismét ruhavásárt rendezünk a Péceli úti székházban. A pontos időpontokról a szokásos módon és helyeken értesítjük az érdeklődőket.

Lelki nap

Az idén november 12-én tartjuk Alapítványunk lelki napját a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban.

Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!

Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Számlaszám: OTP 11717009-20018281

Adószám: 19652502 - 1 - 42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:

Kaszap István Alapítvány kuratóriuma

Megjelenik negyedévente

Honlap: www.kaszapalapitvany.hu

A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu